

større Kredse til at have fri om Søndagen, at man har anset det nødvendigt at komme med Forslag om tillæg at aabne Udgang til, som den ærede Ordfører sagde, sunde og gavnlige Udspreddelser. Nu kan jo Meningerne om, hvad der er sunde og gode Udspreddelser være noget forskjelligt og det er muligt, at jeg og den ærede Ordfører ikke ganske have den samme Opfattelse paa dette Punkt, men jeg tilstaar, efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører, vilde jeg være meget betænkelig ved at give den høitærede Justitsminister i Almindelighed en saa vidtgaende Myndighed, som Forslaget under Nr. 8 tilligger, thi jeg betragter ikke den nuværende høitærede Justitsminister som udbøvlig; jeg forudsætter en Mulighed for, at vi kunde faae en Justitsminister, som stod den ærede Ordfører betydelig nærmere i Anskuelse end nu og altsaa vilde fortolke denne Bemyndigelse saa vidt som muligt og strække den deri indeholdte Dispensation til det Yderste. Jeg ser heller ikke ret vel, hvorledes det skulde være muligt for den høitærede Justitsminister at trække en fornuftig Grænse mellem, hvad der virkelig er sunde og gavnlige Forskytninger, og hvad der ikke er det. Har man først i Almindelighed tilladt dramatiske Forestillinger Søndag Formiddag, vil det formentlig ikke blot siges, at de private Theatre gjøre det til Regel at spille to Gange om Søndagen, men jeg ser ikke, hvorledes man kan forhindre Varieteforestillinger, Cafés Chantantes og lignende Forestillinger, som efter min Mening ikke kunne henføres under de sunde og gode Udspreddelser, som det maa anbefales de her omhandlede Personer at søge til. Jeg tror derfor, at det, som skulde være Tanken i Lovforslaget, nemlig at aabne Udgang til virkelig sunde, gode, i sig selv mere alvorlige Udspreddelser kan langt bedre, langt heldigere udtrykkes ved, at man giver Udgang til Concerter og lignende, medens derimod dramatiske Forestillinger aabne efter min Mening Døren paa saa vidt Gaa, naar man tager Hensyn til, hvad der nu tages ind under Begrebet dramatiske Forestillinger, at det vilde være meget betænkeligt at give en hvilken som helst Justitsminister carte blanche til at aabne Udgang til disse Forestillinger Søndag Formiddag. Jeg tror ikke, man vil gjøre de paagjældende Arbeidere, som her haves for Die, nogen særlig Tjeneste ved at opmuntre dem hyderligere til at søge den Slags Forskytninger, og jeg tilstaar for mit Bedkommende, at det Motiv, som den ærede Ordfører havde dertil, nemlig at Arbeiderne dog ikke gaa i Kirke, for mig ikke er noget egentlig Motiv. Det, som imidlertid er Ho-

vedsagen for mig, er Ønsket om at faae det foreliggende Lovforslag gennemført i denne Samling, og det tror jeg ikke saa let vil ske, naar de af det ærede Flertal opstillede Uændringsforslag alle vedtages og særlig Forslaget under Nr. 8 i uforandret Skikkelse, og derfor tillader jeg mig af Interesse for det foreliggende Lovforslag at anbefale Thinget at stemme for det af det ærede Medlem for Randers (Quittchan) og mig stillede Uændringsforslag.

B. Holm: Jeg skal heller ikke paa det nuværende Tidspunkt af Samlingen komme langt ind paa at omtale dette Lovforslags Historie, som jo har været temmelig lang her i Thinget. Jeg skal kun bemærke, at da jeg flere Gange har indbragt Lovforslaget her i Thinget ved privat Initiativ, ville ærede Medlemmer let kunne forstaa, at jeg har Interesse af, at dette Lovforslag endelig en Gang kunde komme saa vidt, at i det mindste Noget af det kunde blive vedtaget. Jeg skal indrømme, at i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, er det ikke af den Slags Ting, man slaar store Slag for at faae gennemført, men ærede Medlemmer ville ogsaa af Betænkningen se, at et Mindretal, hvortil det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) og jeg høre, meget nødtigt ere gaaede med til at reducere Lovforslaget, som det nu foreligger. Indskrænkningen af Arbeidstiden, som for mit Bedkommende har været et Hovedpunkt, er jeg meget nødtig gaaet med til, og naar jeg egentlig skulde beslutte mig til at gjøre det, er det, fordi jeg under Behandlingen af dette Lovforslag her i Thinget og i Udvalget har faaet Indtrykket af, hvor umuligt det er at gennemføre blot den allertavleligste Bestemmelse med Hensyn til Arbeidsfriheden. Det møder Modstand fra alle Sider og paa alle mulige Maader, saa det næsten viser sig at være umuligt at faae Noget gennemført. Jeg har tidligere haft Leilighed til at udtale mig her i Salen om, hvorledes man mener, at paa denne Lovlader det sig ikke gjøre; man maa vente til der kommer andre Love. Saadanne Indvendinger have været mangesidige og mangfoldige. Jeg har derfor ikke kunnet indse, at man nu for Diebliffet er istand til at naa nogetsomhelst Andet end det, der foreligger, og for ikke at forhindre de daarligststillede blandt Arbeiderne, som Fabrikarbeiderne maa siges at være, fra at kunne faae en Fridag ved denne Lovs Vedtagelse, er det, at jeg, skjøndt nødtig, er gaaet med til, at Lovforslaget kommer frem i den nuværende Skikkelse med Hensyn til